

Gyógyszerészet 25. 000—000. 1981.

Neves debreceni gyógyszerészek I.

A Beőr—Muraközy család

DR. VARGA PÁL

A szerző tanulmányában a család három nemzedéke életét, tevékenységét mutatja be, amelynek tagjai mintegy 110 éven keresztül éltek Debrecenben gyógyszerészi hivatásuknak. Azt mindenképp elé helyezve lelkesen fáradoztak a kari összefogás érdekében is. Nem elhanyagolható szerepet vállaltak a város közéletében, ami megérdemelt tekintélyt adott nekik.

*

Világszerte, így hazánkban is elterjedt szokás volt, hogy az egyszer megszerzett gyógyszertár birtoklása apáról fiúra szállott, nemegyszer több nemzedéken keresztül. Debrecen gyógyszertárainak XVIII—XIX. századi történetét olvasva több ilyen, hosszú évtizedeken keresztül tevékenykedő gyógyszerészcsoporttal találkozunk [1]. Ezek közül tanulmányomban a Beőr—Muraközy család életét, tevékenységét kívánom bemutatni.

BEŐR LÁSZLÓ

Megtelepedése Debrecenben

Debrecen város tanácsa 1823. július 19-i ülésén megengedte, hogy az 1802-ben alapított Naphoz címzett gyógyszertárat — minthogy az első tulajdonos „magvaszakadtával” halt meg —, Beőr (Böer, Beer, Boer) László helyben működő gyógyszerész becsült áron megvegye [2]. Az új tulajdonos, a szécsényi gyógyszerész fia, a Pesti Egyetemen 24 éves korában 1810. szeptemberben szerzte meg oklevelét [3]. A gyógyszertár elnyeréséért szerkesztett beadványában maga írta, hogy már tizenhárom esztendeje gyakorolja patikáriusi hivatását s harmadik esztendeje gyarapítja tudományát a debreceni Arany Egyszervű gyógyszertárban [4]. A felvidékről ideszármazott ifjú nemcsak átmenetinek tartotta a patika megszerzését, hiszen már 1825-ben nőül vette az itteni születésű s lakos Bészler Juliannát [5]. Debrecenhez való költözését még jobban kifejezésre juttatta, hogy 1835-ben a város területén szőlőskertet, majd 1838-ban házat is vásárolt [6]. Ezek alapján már 1838. július 25-én a város polgárai közé is felvették [7].

A gyógyszertár-tulajdonos

Szakmai érdeklődését, nemkülönben hivatásszeretetét jól mutatja egy gyógyszertárvizsgálati jegyzőkönyv utolsó pontja: „Ezen gyógyszertárhoz a közönség nagy részének van bizodalma, tisztelven a tulajdonosában egy becsületes, pontos, a szabályokat szigorúan megtartó egyént. Személyzetéről dicsérve emlékezett.” [8]. Tanítványaival való lelkiismeretes foglalkozását jól bizonyítja azok egyike értekezésének hozzá szóló s a kor szellemét is jól tükröző cikornyás ajánlása:

„... zsendülő gyógyszeresi kora példás oktatójának, tanítójának és tapasztalt, fáradhatatlan jó urának háládatossága és köszönete jelül...” [9].

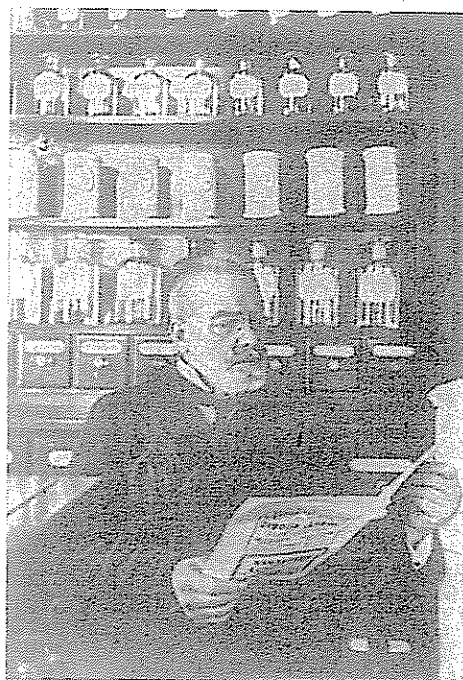
A közéletben. Családja

Tekintélyét, polgártársai megbecsülését jelzi, hogy esküdtté, majd városi képviselővé választották. Ilyen minőségében is éveken keresztül lelkiismeretesen munkálkodott [10].

Beőr Lászlót az 1846-ban életre hívott Debreceni Takarékpénztár alapító részvényjegyzői között

1. ábra. A Muraközy család a századfordulón. Az asztalnál ül dr. Muraközy Károly, fölötté áll Muraközy László. A falon az édesapa képe

2. ábra. Muraközy László gyógyszertárában, 1921-ben

is megtaláljuk. Népszerűségének köszönhető, hogy annak választmányában tizenhat éven keresztül tevékenykedhetett [11].

Négy gyermeke közül *László*, az egyetlen fiú atya foglalkozását választotta. Az 1848—49-es szabadságharcban való részvétele miatt osztrák katonának sorozták be, s onnan — hosszas kérényeztetés után — csak 1856-ban szabadult. A szabadságot nem sokáig élvezhette, mert néhány hónap elteltével 28 éves korában meghalt [12].

Johanna nevű leánya még 1855. november 5-én férjhez ment *Muraközy Károly* gyógyszerészhez [13].

A már hosszabb ideje özvegyi sorban élő *Beőr László* elbetegesedve 69 éves korában 1864. január 9-én halt meg Debrecenben [14].

MURAKÖZY KÁROLY

Nagykállóban 1823. január 26-án született *Muraközy Borbély István* és *Pető Eleonóra* fiaként [15]. Az apánál szereplő „Borbély” név a családi hagyományokat, s egyes életrajzírókat arra a következtetésre vezették, hogy az atya érvágó borbélyfeleser volt [16]. Ez a megállapítás téves, mert *Muraközy Borbély István* nemkülönben édesatyja is hosszú éveken keresztül a: „Nkállói Nemes és Betsületes Szücs Czéhnek” volt tagja, ahol különböző tisztségeket is viselt [17]. Debrecenben 1840-ben telepedett le s itt is a nemes szücsceh tagjaként szerepelt haláláig, nemkülönben azután özvegye is [18].

Károly a gimnáziumi osztályok elvégzése után már 1837-ben gyógyszerészgyakornok, mint azt *Tóth Béla* emlékbeszédéből megtudjuk. Az ország különböző helyein folytatott gyakorlatot oklevélnek megszerzése előtt, s azután is [19]. Gyógyszerészi oklevelét a Pesti Egyetemen 1848. június 26-án szerezte meg [20]. Már 1849-ben Debrecenben a Kígyó gyógyszertár társbérloje, s mint *Benkő* közli 1850-től hét évre bérbe vette a debreceni Arany Angyal gyógyszertárat [21]. A bérleti idő lejártá után azt nem újította meg, hanem megvette apósától a Nap patikát. Az önkényuralom alatt a reáljog elismertetése nem ment simán, mert az csak többszöri kérvényezés után sikerült, így az átírás 1860-ban történhetett meg [22]. Átvéve a jömenetelű gyógyszertárat céltudatosan munkálkodott annak továbbfejlesztésén és szakmai színvonalának emelésén. Törekvése eredményes volt, ami kitűnik az 1867. október 28-án történt gyógyszerészvizsgálatról fölvetett jegyzőkönyvből is: „... a tulajdonos szorgalma, a gyógyszerek pontos kiszolgáltatása által teljes elismerést érdemelt ki” [23].

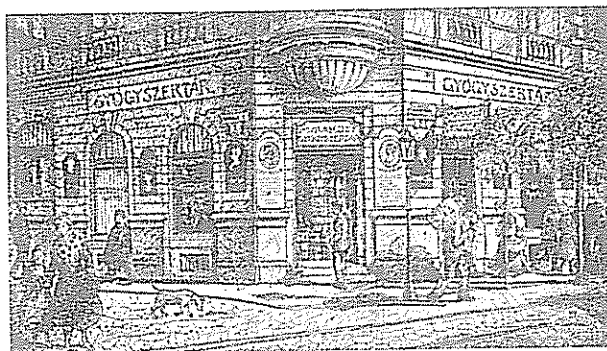
A közéleti férfi

Muraközy a saját gyógyszertárával való foglalkozáson túlmenően fölismerete azt az erőt, amit a szervezett, egységes föllépés biztosít. Alapító tagjaként szerepelt 1861. március 13-án a „Debreceni Gyógyszerész Testület”-nek. Nemkülönben lelkesen támogatta ennek „Debrecen-Bihar megyei Gyógyszerész Testület”-té való átalakítását. Ez utóbbi Testület, mint elismert tekintélyű tagját

nemegyszer bizta meg különböző országos megmozdulásokon való képviselésével [24]. Élete utolsó éveiben kartársai a Debrecen-Bihar megyei Gyógyszerész Testület elnökévé is megválasztották [25].

Muraközy nemcsak többszöri gyógyszerészi tevékenységet folytatott, hanem a város közeletében is szerepet vállalt. Városi képviselő volt 1867-től, majd Debrecen sz. kir. város törvényhatóságának tagja egészen haláláig [26].

Gazdasági tevékenységet, mint a Debreceni Takarékpénztár választmányi tagja fejtett ki. Ilyen minőségben 24 éven keresztül szerepelt, majd 1886. október 15-én ezen pénzügyintézet aligazgatói tisztét nyerte el, de ezt igen rövid ideig tölthette be, mert 1887. július 5-én, 65 éves korában meg-

3. ábra. A Muraközy gyógyszertár 1924-ben (a tulajdonos fiának tollrajza)

halt. A gyógyszerészi pályán mintegy ötven éven át, ebből Debrecenben közel negyven évig tevékenykedett [27].

Hat gyermeke közül a két legidősebb fiú *Károly* és *László* gyógyszerész, egyik leánya gyógyszerészfeleség lett [28].

DR. MURAKÖZY KÁROLY

Debrecenben 1859. szeptember 6-án született. Gimnáziumi tanulmányait Iglón és szülővárosa Református Kollégiumában végezte; a hatodik osztály befejezése után 1874. augusztus 1-én gyakornok lett, édesapja Nap gyógyszertárában, ahol 1877. augusztus 1-én fel is szabadult, s letette a gyakornoki (tirocinális, segéd) vizsgát. A gyógyszerészvizsgálati jegyzőkönyv tanúsága szerint ezután 1879. szeptember 24-ig szintén édesapja patikájában segédeskedett [29]. Közben 1877 júniusában megszerezte az érettségét is [30]. A Bécsi Egyetemen az 1879/80-as tanévtől gyógyszerészhallgató, s ott 1882. január 31-én nyert oklevelet [31]. Az 1915. július 20-án tragikus hirtelenséggel, korán megszakadt termékeny gyakorlati és tudományos tevékenységével részletesen foglalkoztak már kutatók, így annak ismertetésére e helyen nem térek ki [32].

MURAKÖZY LÁSZLÓ

Debrecenben született 1861. október 22-én [33]. A hat gimnáziumi osztályt végzett ifjú 1877. július 1-től lépett be gyakornoknak édesapja gyógyszerésztárába [34]. A kötelező három év elteltével

1880. július 1-én letette a gyakornoki vizsgát [35]. Közben 1879. június 30-án megszerezte az érettségit is [36]. Édesatyja gyógyszerertárában 1880. július 1-től 1882. szeptember 28-ig segédeskedett [37]. A Bécsi Egyetemen gyógyszerészhallgató az 1882/83-as tanévtől, s ott 1884. július 25-én kapta meg oklevelét [38].

Gyógyszerészi tevékenysége

Megszerzett oklevele birtokában rövidesen az egyik jászberényi gyógyszerertárat bérelte ki, ahol közel két éven keresztül működött [39]. Édesapja halála után átvette a debreceni, családi Nap patikát. Ennek további felvirágoztatásához fiatalos lendülettel kezdett 1887-ben. Széles körű tapasztalatait igyekezett jól kamatoztatni. Gyógyszerertárának vezetése, s az ottani munka mellett mindig szakított időt mind helyi, mind országos jellegű kari megmozdulásokban való tevékenykedésre. Emellett nem lebecsülendő szerepet vállalt szeretett szülővárosában, Debrecen gazdasági és társadalmi közéletében is. Éveken keresztül igazgatója a Magyarországi Gyógyszerészegylet XII. (Debrecen) járásának, illetőleg elnöke, majd tiszteletbeli elnöke a Debrecen-vidéki kerületnek. A Debreceni Gyógyszerészegylet vezetőségében is példamutató szerepet vitt [40].

A vidéki gyógyszerészek szervezkedése

A vidéki gyógyszerészek egyre jobban érezték a szakmai és gazdasági nehézségeiket s azon az állásponton voltak, hogy a Magyarországi Gyógyszerészegylet, illetőleg annak vezetősége az egyetemes szakmai előrehaladást, nemkülönben a vidékiek érdekeit nem kellőleg képviseli. Több előkészítő megbeszélés után Debrecenbe 1907. augusztus 23-ára összehívták a magyarországi gyógyszerészek országos értekezletét [41]. Ennek az előkészítésében fáradhatatlanul tevékenykedett *Muraközy László* s a népes ülés elnökeként szerepelt. Kívánságait 12 pontba foglalták, s azokat az értekezleten élénk vita közben tárgyalták meg. Az előterjesztések között — a gazdasági kérdéseket megelőzve — kiemelt helyet kapott a gyakornokképzés és az egyetemi oktatás ügye. Állást foglaltak a kamararendszer mellett is. Különben azt hangsúlyozták, hogy mozgalmuk nem irányul a Magyarországi Gyógyszerészegylet ellen, inkább segíti azt a jogok kivívásában [42]. A debreceni értekezlet lelkes hangulata, valamint az ott elfogadott — a kar tekintélyének megóvását, gyarapítását szolgáló — határozatok feljogosították az ottani elnököt *Muraközy Lászlót*, hogy a meggyőzés eszközével továbbküzdjön azok országos elfogadtatásáért, nemkülönben megvalósításukért. A meg nem értés és a Magyarországi Gyógyszerészegylet vezetőségének taktikázása azonban lassú elhalásra ítélte a kezdeti lelkesedést, illetőleg a kívánságok megvalósításáért való egységes fellépést [43].

Muraközy László a gazdasági és társadalmi életben

A Debrecenben tartott 1907-es értekezleten szó volt arról is, hogy az előnyösebb beszerzési lehetőségek végett sajátmaguk, részvénytársasági alapon

létesítsenek gyógyárkereskedést. Ettől az elgondolástól különböző okok miatt sokan húzódoztak, így abból nem lett semmi. *Muraközy* ezt fontosnak tartotta, ezért már 1908-ban két másik gyógyszerésszel mint társak, megalapították Debrecenben a „Központi drogéria” nevű nagykereskedést. Ez rövidesen üzemmel is bővült, mint arról szerző egy korábbi tanulmánya már beszámolt [44].

Már ezt a vállalkozást megelőzőleg *Muraközy László* több helyi pénzügyi intézet vezetésében, igazgatóságában is tevékenykedett. Ezenkívül más részvénytársaságok alapításában, vezetésében is résztvett [45].

A föllendülő gazdasági életben való részvételt annyira kedvezőnek vélte, hogy régi családi, realjogú gyógyszerertárát is eladta 1911-ben [46].

Sok vállalkozásnál, így azok közül is nem egynél, melyben *Muraközy* érdekelve volt, az 1913-ban föllépő gazdasági válság alapvető pénzügyi nehézségeket idézett elő. Ez a körülmény súlyos kihatással volt reánézve, anyagilag teljesen tönkremenve, ingatlanaitól is kényszerült megválni [47].

Az új gyógyszerertár alapítója

A széles körű gazdasági tevékenység ilyen kellemtelen következménye nehéz helyzetbe hozta *Muraközy Lászlót*, de országos tekintélye, s nemkülönben összeköttetései megsegítették, mert 1914-ben a belügyminisztertől Debrecen belvárosában a XVI. — személyjogú — gyógyszerertár föllállítására kapott engedélyt, ami az alkalmazotti kar évtizedek óta jogosítványra váró köreiben jogos fölháborodást váltott ki [48]. Ezt a gyógyszerertárt is nagy gonddal rendezte be, s vezette 1930 végéig, amikor azt ötvenhárom évi gyakorló gyógyszerészi működése után eladta [49]. A nyugalmat nem sokáig élvezhette, mert 1933. május 16-án meghalt [50].

Muraközy László Debrecen közéletében is sokirányú tevékenységet folytatott. Többek között a város törvényhatósági bizottságának is húsz évet meghaladóan volt tagja [51].

IRODALOM

1. *Benkő F.*: Debrecen gyógyszerertárai a XVIII. században. *Varga P.*: Debrecenben a XIX. században létesített gyógyszerertárak története. DMÉ 1976. *Módy Gy.* és *Újváry Z.* közreműk. szerk. *Dankó I.* Debrecen, 1977. 89—109. és 111—135. old. — 2. *Varga P.*: i. m. 111. old. — 3. Mind a saját, mind édesapja eredeti oklevelét a Tiszántúli Református Egyházkerület Nagykönyvtára (TREN) őrzi. — 4. Hajdú-Bihar megyei Levéltár (HBmL) IV. B. 1109/f-22; 60/1852 — 5. Debreceni Református Egyház (DRE) házassultak anyakönyve 1808—32. 334. old. — 6. HBmL IV. A. 1103/II/c-59, 60, 61 és 63 kötet — 7. HBmL IV. A. 1011/S-2; 216. old. 30. szám — 8. HBmL IV. B. 1109/f-16; 1219/1850—9. *Drabek K.*: A borkósavasszikkhamagról és a szénsavas vasutstról. Pesten, *Trattnér Károly* nyomtatása, 1836. — 10. HBmL IV. B. 1109/f-1; 55/1848, IV. B. 1109/g-8; 4948/1850, IV. B. 1109/1—301; 4402/1855, XXI. 505—107 — 11. *Szűts M.*: A debreceni első takarékpénztár 50 éves története 1846—1895. Debrecen, 1896. 191. old. — 12. HBmL IV. B. 1109/1—40. d. 4402/1850; IV. B. 1109/1—224, 226, 1088, 1847, 4927 és 5221/1856; DRE halotti anyakönyve 1856—59. évekre 945. szám — 13. DRE házassultak anyakönyve 1853—56. évekre 112. lapszám, 179. szám — 14. DRE halotti anyakönyve 1864. évre 207. oldal 27. szám — 15. Nagykállói református egyház szállóitok és megkeresztelték anya-

könyve IV. kötete 100. lapján 9. szám — 16. *Dr. Tóthné*: Gyógyszerésztörténeti Diárium 1974. április; III. évf. I. (9) szám 25. oldal — 17. Szabolcs-Szatmár megyei Levéltár IX. 5. 1. doboz j. — 18. HBmL IV. A. 1013/f-12. Iparosok adóbesorolása (Classificatio officium). — 19. *Tóth B.*: Emlékbeszéd nemes *Muraközy Károly* debreceni gyógyszerész, a debrecen—biharmegyei gyógyszerésztestület elnöke felett. Gyógyszerészeti Közlöny (Gy. K.) 4. 352 (1888) — 20. Eredeti oklevelét a TRÉN őrzi — 21. *Benkő*: i. m. 102. old. — 22. *Varga*: i. m. 114. old. — 23. HBmL IV. B. 1109/1—175. d. 8162/867 — 24. *Dr. Róthschnek V. E.*: Debreczen-Biharmegyei Gyógyszerész Testület Története. Debreczen, 1882. 32., 39., 52., 54., 84. és 94. oldal — 25. Gy. K. 2. 231 (1886); 4. 352 (1888) — 26. HBmL XXI. 505/a-107; Debreczen 1887. július 7-i, 131. száma — 27. *Szűts*: i. m. 173. és 189. old.; Gy. K. 3. 448 (1887); 4. 352 (1888) — 28. Gy. K. 4. 352 (1888) — 29. DRE születési anyakönyve 1859. 1042. szám; Debreczeni Gyógyszerészegylet Jegyzőkönyve, kézirat (DGYEJ) 149. és 150. old.; HBmL IV. B. 1405/b (29—84) 76/1877. — 30. A Debreceni Református Főgimnázium Értesítője (DRFÉ) az 1876—77. tanévre. — 31. A Bécsi Egyetem Levéltára 1479/78 számú írásbeli közlése. — 32. Gy. K. 31. 471 (1915); *Dr. Táplányi E.*: A műszaki tudományok gyógyszerész művelői. V. íj. dr. *Muraközy Károly* (1859—1915). Gyógyszerészet 18. 62 (1974); *Dr. Tóthné*: i. m. — 33. DRE 1861. évi születések anyakönyve 1279. szám. — 34. DGYEJ 150. old.; HBmL IV. B. 1405/b (29—84) 76/1877. — 35. DGYEJ 150. old. — 36. DRFÉ az 1878—79. iskolai évről. — 37. DGYEJ 150. old. — 38. Mint a 31. jegyzet. — 39. Gy. K. 2. 444a, 468a (1886); 49. 259 (1933). — 40. Gy. K. 14. 430 (1898); 24. 387 (1908); 25. 356, 578 (1909); 36. 450 (1920); Gyógyszerészek Zsebnaptára az 1925. évre. 359. old. — 41. Gy. K. 23. 453, 474, 508, 525 (1907). — 42. Gy. K. 23. 474, 485, 549, 585, 637, 655, 696, 709, 741, 757 (1907). — 43. Gy. K. 24. 311, 316, 337 (1907). — 44. HBmL IV. B. 1406/g-136; B 62/1908; B 6/1912; *Dr. Varga P.*: A debreceni első gyógyszerüzem. Gyógyszerészet 21. 265 (1977). — 45. Debreceni Cégbírószági mutató I. kötet 17. lap; II. kötet 173—176. lap; IV. kötet 93—95. lap; HBmL IX. 201/e-98, 363. szám; VII. 2/d. 94—95. o. sz.: 50100. — 46. *Berend I., Ránki Gy.*: Magyarország gyáripara 1900—1914. Szikra. Budapest, 1955. 62. old.; *Varga*: i. m. 115. old. — 47. Debrecen iparának története a kapitalizmus kialakulásától napjainkig. Debrecen, 1976. 88. old.; *Berend I., Ránki Gy.*: i. m. i. b.; Déri Múzeum. Debrecen. Történelmi adattára 192. szám 85. lap. — 48. Gy. K. 30. 381, 662 (1914); Gyógyszerészek Lapja 1914. május 10-i és június 14-i száma. — 49. Gy. K. 46. 262 (1930). — 50. Gy. K. 49. 237 (1933). — 51. HBmL XXI. 505/a-107.

Д-р П. В а р г а: Знатные фармацевты города Дебрецен I. Семья Бёр-Муракёзи

Три поколения семьи в течение 110 лет посвятили свою жизнь фармацевтической профессии в г. Дебрецен. Ласло Бёр (1795—1864) в течение 35 лет руководил дебреценской аптекой. За ним следовал его зять Карой Муракёзи (1823—1887), занимавшийся также объединением фармацевтов в союз. Его первый

(Lakcim: Debrecen, Izsó utca 14. — 4028)

Érkezett: 1981. II. 3.

сын д-р Карой Муракёзи (1859—1915) после приобретения диплома фармацевта работал как профессор политехнического института. Его второй сын Ласло Муракёзи (1861—1933) после смерти отца стал руководить семейной аптекой, и принял на себя значительную роль в государственных организациях и также общественной жизни родного города.

Dr. P. Varga: Famous pharmacists of Debrecen Part I — The Beör-Muraközy family

Three generations of the family exercised the pharmaceutical profession for 110 years. *László Beör* (Beer, Böer, Boer) (1795 to 1864) managed the "Nap" ("Sun") pharmacy during 35 years. He was followed by his son-in-law *Károly Muraközy* (1823 to 1887), who was working hard to unite the apothecaries of the town into an association. His first-born son, *Károly Muraközy* (1859 to 1915), after graduating as pharmacist and obtaining Doctor-degree, worked as Associated Professor at the Technical University, Budapest. His second son, *László Muraközy* (1861 to 1933) overtook the family pharmacy after his father's death and in addition to the management of the pharmacy, he filled important posts as in national pharmaceutical organisations, as in the public life of his native town.

Dr. P. Varga: Berühmte Apotheker aus Debrecen I. — die Familie Beör-Muraközy

Drei Generationen der Familie übten über 110 Jahre in Debrecen ihren apothekarischen Berufung aus. *László Beör* (Beer, Böer, Boer) (1795—1864) leitete über 35 Jahre die Apotheke „Nap“ (Sonne) in Debrecen. Ihm folgte sein Schwiegersohn, *Károly Muraközy* (1823—1887), der sich auch an der Vereinigung der lokalen Apotheker in einen Verband bemühte. Sein erstgeborener Sohn, *dr. Károly Muraközy* (1859—1915) hat, nachdem er sein Apotheker-Diplom erworben hat, als Privatdozent an der Technischen Hochschule gearbeitet. Der zweitgeborene Sohn, *László Muraközy* (1861—1933), der nach seines Vater's Tod die Familien-Apotheke übernahm, hat in den Landesorganisationen der Apotheker sowie auch im öffentlichen Leben seiner Stadt eine bedeutende Rolle erfüllt.

* Resumo en Esperanto:

D-ro P. Varga: Famaj farmaciistoj el urbo Debrecen I. La familio Beör-Muraközy

Tri generacioj de la familio vivis dum 110 jaroj kiel farmaciistoj en Debrecen. *László Beör* (Beer, Böer, Boer) (1795—1864) dum 35 jaroj gvidis la apotekon „Nap“ („Sun“) en tiu ĉi urbo. Lin sekvis lia bofilo *Károly Muraközy* (1823—1887), kiu kolektis en societon la lokajn farmaciistojn. Lia unuenaskita filo *D-ro Károly Muraközy* (1859—1915) post akiro de sia farmaciista diplomo laboris kiel privata profesoro de la Teknika Universitato. Lia duenaskita filo *László Muraközy* (1861—1933) post morto de sia patro transprenis la familian apotekon kaj surpronis tre signifan rolon kaj en la landaj organizaĵoj de la farmaciistoj, kaj en la publika vivo de sia urbo.

KEVÉSSÉ ISMERT SZAKORVOS: A PATOLÓGUS
üf: ÖAZ, 35 (9) 174 (1981).

Az orvosi hivatás társadalmunkban nagy megbecsülésnek örvend. Egy csoportjuk azonban alig ismert a nagyközönség körében; ezek a patológusok. Ezer fiatal orvos közül csupán egy választja ezt a szakot, mivel nemcsak a laikusoknak, hanem sok kezdő orvosnak is téves elképzelése van róla; szemükben a boncolással asszociálódik. A valóságban viszont a patológus tevékenységének kb. 85%-ában az élő beteget szolgálja. Gyakran merül fel a kritikus kérdés: rosszindulatú-e

valamely daganat vagy sem. A röntgenvizsgálat a gyomor esetében 50%-ban, torok, fül és orr esetében 40%-ban nem ad tiszta képet; ilyenkor a biopsziához (élő szövet darabkájának kimetszéséhez) folyamodnak. Ezzel 80%-os biztonsággal megállapítható a betegség mibenléte, s további 15%-ban is nagy valószínűséggel. Csak 5% a patológus előtt sem tiszta eset. Az eredmény alapján döntenek azután arról, hogy van-e műtétre szükség. A patológusnak — igen komoly gyakorlati munkáján felül — fontos szakterülete a kutatás is (98).

R. B.